

РЕШЕНИЕ

№ 6347

гр. София, 13.11.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 23.10.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Миглена Николова

ЧЛЕНОВЕ: Татяна Жилова

Христо Минев

при участието на секретаря Паола Георгиева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **7507** по описа за **2020** година докладвано от съдия Христо Минев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – 228 от АПК във връзка с чл. 63 ал. 1 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Пано Н. С. от [населено място] срещу съдебно решение от 20.01.2020 година, постановено по н.а.х.д.№ 6700/2019 година по описа на СРС, 98 състав, с което се потвърждава изцяло Наказателно постановление № 19–4332–004375 от 14.03.2019 година, издадено от Началник Група към СДВР, отдел „Пътна полиция”, с което е наложено наказание глоба, на основание чл.183, ал. 5, т. 2 от ЗДвП е наложена глоба в размер на 100.00 лв. за нарушение на чл. 119 ал. 1 от ЗДвП на Пано Н. С..

В касационната жалба се навеждат доводи за незаконосъобразност на атакуваното съдебно решение, като постановено в противоречие със закона. Посочва, че СРС не е установил правилно фактическата обстановка и посоката на движение на пешеходеца. Твърди, че е преминал бавно през пешеходната пътека и не е застрашил движението на пешеходците. Твърди и че не е бил сам в управлението от него автомобил. Иска оспореното съдебно решение да бъде отменено и вместо него да бъде постановено друго, с което се отменя наказателното постановление.

Ответникът по касация - СДВР, редовно и своевременно призован, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Представителят на СГП прокурор Д. изразява становище за неоснователност на касационната жалба и иска решението на СРС да бъде оставено в сила като правилно и законосъобразно.

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл. 63 от ЗАНН от надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, същата се явява неоснователна, по изложените по – долу съображения.

За да постанови оспореното съдебно решение СРС е приел, че по делото безспорно е доказано вмененото на наказаното лице нарушение, а именно, че на 27.02.2019г. около 17,30 часа в [населено място], на бул. В. Л. управлявал л.а. Фиат Б. с Рег. [рег.номер на МПС] . Движел се в посока от ул.О. към бул.А. Д. и на излизано от кръговото движение при Паметника Л., при наличие на пешеходна пътека обозначена с пътна маркировка М8.1 и пътен знак Д17 не пропуснал движещите се от ляво на дясно пешеходци по пътното платно. Приел е, че за така установеното нарушение законосъобразно му е наложено предвидената в закона глоба. Приел е и че при съставяне на АУАН и НП не са допуснати съществени нарушения на административно производствените правила. За да постанови оспореното решение СРС е събрал и обсъдил всички относими към спора доказателства – писмени и гласни – разпита на свидетел.

Оспореното съдебно решение на СРС е законосъобразно, постановено при правилното приложение на закона по следните съображения.

На първо място настоящият състав намира, че правилно СРС е приел, че от събраните по делото доказателства безспорно се доказва вмененото на наказаното лице нарушение, за което законосъобразно му е наложено предвиденото в закона административно наказание глоба.

На второ място неоснователно е възражението, че оспореното съдебно решение е постановено без да е изяснена фактичката обстановка. В обстоятелствената част на решението ясно и точно е описано, кой, къде, кога, какво нарушение е извършил. Правилно в решението е посочено, че АНО е квалифицирал правилно нарушението и законосъобразно е наложил съответната глоба. Неоснователно е възражението, че пешеходеца пресичал не от ляво на дясно, а от дясно на ляво. На първо място твърденията на касатора в тази насока не са подкрепени от каквито и да било доказателства. Отделно от това и съдът намира, че единствено и само с цел процесуална прецизност е важно в каква посока е пресичал пешеходеца и дори да е допуснато нарушение при изписване посоката на движение на пешеходеца, това не представлява самостоятелно отменително основание. За съдът е ирелевантно твърдението, че касатора не е бил сам в управлявания от него автомобил, доколкото липсват представени доказателства и в тази насока.

Съдът намира, че не следва да обсъжда твърдението на касатора, че е преминал бавно през пешеходната пътека и в този смисъл не е застрашил движението на пешеходците. В това свое възражение практически касатора признава, че на пешеходната пътека е имало пешеходец, или пешеходци, които той е възприел и въпреки това не е спрял, а е продължил движението си с управлявания от него автомобил.

Във връзка с изложеното настоящият състав намира, че оспореното съдебно решение на СРС е законосъобразно, постановено при правилното приложение на закона и без допуснати нарушения на съдопроизводствените правила, поради което следва да бъде оставено в сила.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 221 ал. 2 от АПК, Административен съд
София - град, XIII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение от 20.01.2020 година, постановено по н.а.х.д.№
6700/2019 година по описа на СРС, 98 състав, с което се потвърждава изцяло
Наказателно постановление № 19–4332–004475/14.03.2019г., издадено от Началник
група, отдел „Пътна полиция” при СДВР, с което е наложено наказание глоба, на
основание чл.183, ал.5, т.2 от ЗДвП, за нарушение на чл. 119 ал.1 от ЗДвП на Пано Н.
С. с ЕГН [ЕГН].

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: